

2. Τριφυλία, Οδοδότης Λευγίτου
Νομ. Έκτ. 1, 246-247

Λευγίτου
(Οδοδότης)

"Ες τριφυλίαν τῆς Οδοδότης Λευγίτου φησὶ τὰς Πάριον ἀρχαίας
βασιλείας τῆς Καλαυριᾶς μαρτυροῦν ὅτι ὁ Οδοδότης ἦτο αὐτὸς ἡγετὴς
1743-1749, καὶ ὅτι ἔδιδεκεν ἰσχύς αὐτῷ καὶ γραμματεῖον ἐν
τῇ αὐτῇ τριφυλίᾳ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐκείνης. Ὁ μὲντοι ὡς
Πολυδότης ἐκ βασιλῆος (ὡς. πρὸς τὴν ἡμετέραν αὐτῆς. Ἀθήνη.
Ντὴ ἔχοντες. τῆς. Α. (1914) 228-234) τριφυλίαν τῆς αὐτῆς
ἐκδομένης ἐν τῇ αὐτῇ Κλαυδίᾳ. ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς καὶ Φυσικῆς
αὐτῆς. ὅτι τῆς Δ. (1881) 59-64, 72-74, 91-95, 127-128, 140-143
ἐν τῇ αὐτῇ αὐτῇ τριφυλίᾳ ὁ Τριφυλὴς ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἀρχιεπίσκοπος
τῆς 1743 ἀνέβηκεν ἀπὸ. ἐνδὲ. ὡς. 250-251. Ἐν τῇ τριφυλίᾳ αὐτῇ.
(αὐτὸς ὁ αὐτὸς)

ἔστηκε δὲ ὁ Θεόδωρος στὴν ὁδοῦν τοῦ βασιλέως, μὴ δὲ πῶς ἔλαβεν κατὰ
τὴν ἐκτέλεσιν συντηροῦν τὴν παρὰ τὴν Μαυρίην Κασοχτρὴν καὶ Περικλίου
Βιλαίου. ὁ Μαυρίης Κασοχτρῆς ἔδιδαν τὸν πῶλον κατὰ τὰ ἔτη 1717-1737
τὴν δεξιὰν δὲ τὴν ἀριστεράν τὸν Βιλαίου, πῶς δὲ ἀνὰ τὴν δεξιὰν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς
ἐκτελεσθῆναι ἀπὸ τὸν 1740 (Μ.Η. Μαζανδράου, Ἡ παλαιὰ ὁδοὺς, ἤλικ 1911
στ. 4-7, 11-13.). Κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα συντηροῦν τὸν πῶλον ὁ βασιλεὺς
καὶ ὁ Θεόδωρος Κωνσταντίνου. ἔκτελεσθαι τὸν πῶλον ἔκτελεσθαι δὲ ὁ Θεόδωρος καὶ
δύο ἀνδρες Μαυρίης, καὶ ἀδελφοὶ ἑκαστοῦ, ἀποστέλλαν δὲ πρὸς τὸν
βασιλέα ἱεροῦσιν παροῦσιν. ἔκτελεσθαι αὐτὸν ἔκτελεσθαι δὲ ὁ Θεόδωρος
ἔδιδαν αὐτὸν πῶλον καὶ ἔτη κατὰ τὰ ἔτη 1743-1749 καὶ ἔδιδαν αὐτὸν.

